

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Απεργία πείνας και δίψας κόνει από
τις 3-12-90 ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ
ζητώντας να σταματήσουν
ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ σε θόρος του.

ΑΘΗΝΑ, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1990, ΤΕΥΧΟΣ 41.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, οι οπαδοί του κοινωνικού χυλού της συμφιλίωσης λύσσαξαν και φέτος με το Πολυτεχνείο... Δεν είναι μόνο οι ακροδεξιοί που ισχυρίζονται -και μάλιστα από τηλεοπτικά κανάλια (βλ. TELE CITY)- πως στο Πολυτεχνείο, το 1973, εν σκοτώθηκε κανείς... Δεν είναι μόνο οι νεοδημοκράτες που θέλουν το Πολυτεχνείο σύμβολο εθνικής ενότητας των δικτατόρων με τους δικτατορευόμενους)... Δεν είναι μόνο οι πασοκτζήδες που εν ονόματι της κοινωνικής γαλήνης (του νεκροταφείου) ψάχνουν να βρουν τη διαίωση του αγώνα του 1973 στην κοινοβουλευτική χούντα που διαδέχθηκε τη στρατιωτική... Δεν είναι μόνο οι αριστεροί που αναρωτιούνται για το νόημα του αγώνα, λες και έχουμε τώρα πια "ψωμί, παιδεία, ελευθερία", λες και φύγαμε από το ΝΑΤΟ, λες κι έφυγαν οι βάσεις από την Κρήτη, λες κι η εθνική μας ανεξαρτησία έχει ολοκληρωθεί (βλ. από ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ μέχρι ΑΝΤΙ)... Δεν είναι μόνο οι ακροαριστεροί διανοούμενοι που αρνούνται να άρουν μέρος στο "πανηγύρι με τα σουβλάκια", όπως οι ίδιοι άφησαν να εξελιχτεί η επέτειος, καταδικάζοντας αλιότερες πρακτικές τους... Είναι και κάποιοι που ξενούν πως ήταν εκεί και οι ίδιοι το 1973, το 1980, το 1985, το Φλεβάρη του 1990... Είναι και κάποιοι που ηλώνουν πως φοβούνται τους provocateurs...

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, ξέρουμε πολύ καλά πως υπάρχουν και μπάτσοι με πολιτικά και χαφιέδες και provocateurs. Ξέρουμε, όμως, ακόμη καλύτερα πως και οι ασφαλτίτες και οι χαφιέδες και οι provocateurs χάνουν την όποια σημασία τους, όταν ο κόσμος ξεπερνάει, όταν ο κόσμος εξεγείρεται... Μια μολότωφ, ένα τούβλο, μία πέτρα, ένα σύνθημα μπορεί να προκαλέσει κάποιους μπάτσους (δεν είναι καθόλου δύσκολο) να στρέψουν τα όπλα τους ενάντια στον κόσμο και να πυροβολήσουν... Όταν, όμως, το σύνθημα του provocateurs-χαφιέ-ασφαλίτη" το συνοδεύουν οι πέτρες του πλήθους, όταν την μια πέτρα τη συνοδεύουν χιλιάδες σουβλά, όταν το ένα τούβλο το συνοδεύουν δεκάδες χιλιάδες μολότφ, όταν τη μια μολότφ τη συνοδεύει η εξαγέρση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, τότε οι μπάτσοι κι οι στρατοί κι οι εξουσίες το βάζουν στα πόδια.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, κάθε 17 Νοέμβρη οι Αναρχικοί αρνούνται να τιμήσουν τους νεκρούς κάποιων περασμένων και ξεχασμένων αγώνων. Αρνούνται να καταθέσουν στεφάνια, να πουν τραγουδάκια και να χειροκροτήσουν τους απολιθωμένους "αγωνιστές κατά της χούντας" (που, άλλωστε, κάθε χρόνο τέτοια μέρα, πάνε και μπεκρουλιάζουνε στο "Βρούτο", διηγούμενοι ο ένας στον άλλο τα, κατά την επταετία, ανδραγαθήματά τους).

Οι Αναρχικοί αρνούνται τα παραπάνω γιατί γι' αυτούς ο αγώνας που έχει ξεκινήσει πριν το 1973, δεν έχει τελειώσει γιατί δεν έχει δικαιωθεί. Δεν ψάχνουν να βρουν το "νόημα" του αγώνα γιατί αυτό το νόημα το ξέρουν. Κι αυτό το νόημα είναι πως όσο θα υπάρχει εξουσία, όσο θα κυβερνιέται το κράτος και τα όργανά του, ο αγώνας ούτε θα τελειώνει, ούτε θα δικαιώνεται...

Κι οι Αναρχικοί, έχοντας πάντα ζωντανά στη μνήμη τους τα θύματα αυτού του αγώνα, θα αγωνίζονται στην πρώτη γραμμή για να συντρίψουν την εξουσία, που μια απ' τις επιδιώξεις της είναι και η εξουδετέρωση των νεκρών αγωνιστών με την αγιοποίηση και απανθρωποποίησή τους...

Πως θα γίνετε κι εσείς ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ...

Αυτές τις μέρες της κοινωνικής σούπας που ονομάζεται και "συμφιλίωση", "συναίνεση" ή όπως αλλιώς θέλετε, το να διακριθεί και να ξεχωρίσει κάποιος από το "κοπάδι" είναι αδήριτη κι επιτακτική ανάγκη. Δεν φτάνει πια να είναι κανείς "κομμουνιστής", αφού οι "κομμουνιστές" πουλιούνται πια με το κιλό. Δεν αρκεί να είναι κανείς "φασίστας" ή "ναζιστής", αφού, σ' αυτή την περίπτωση, εύκολα μπορεί κάποιος άλλος να τον περάσει για νεοδημοκράτη υπουργό. Δεν αρκεί πια ούτε το να είσαι "αναρχικός", αφού μπορεί να σε μπερδέψουν με την Βουγιουκλάκη, τον Παπακωνσταντίνου, τον Βότση ή το Λαλιώτη...

ΟΧΙ! Για να ξεχωρίσεις, σήμερα, πρέπει να είσαι ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Μετά από επίμονες κι επανειλημμένες παρακλήσεις πάμπολλων αναγνωστών, δημοσιεύουμε σήμερα μερικά μικρά μυστικά που πιστεύουμε πως θα σας βοηθήσουν να γίνετε κι εσείς ένας καθώς πρέπει τρομοκράτης και να ανέβετε στην εκτίμηση του κόσμου:

- Προσέξτε την εμφανισή σας. Αφήστε, όσο μπορείτε μακρύτερα μαλλιά και μούσι. Μην φοράτε σακκάκια, πουκαμίσια, μπλουζάκια. Μην φοράτε γραββάτα. Από την άλλη, μην ντύνεστε πάνκ. Εκείνο που χρειάζεστε είναι ένα μπουφάν, μπλουτζήν, χακί ή μαύρο δερμάτινο, ένα απλό παντελόνι και μπότες ή στρατιωτικές αρβύλες. Προσοχή! Τα ρούχα θα πρέπει να είναι παλιά. Μπορείτε, αν είναι βράδυ να φοράτε και γυαλιά ηλίου, που δίνουν περισσότερο στυλ.

- Το ύψος σας πρέπει να είναι σκοτεινό, επαναστατικό, αποφασιστικό, άγριο. Με δυό ώρες προπόνηση τη μέρα, επί ένα μήνα, στον καθρέφτη, θα πετύχετε αξιοθαύμαστα αποτελέσματα.

- Μάθετε να περπατάτε σωστά. Δηλαδή βαριά και με ταμπουκά.

- Βαδίζετε πάντα από τη σκοτεινή μεριά του δρόμου κι αποφεύγετε τα μέρη με επαρκή φωτισμό.

- Όταν περπατάτε, το δεξί σας χέρι θα πρέπει να είναι μέσα στην πλάγια τσέπη του μπουφάν και να σφίγγει το περιστροφικό. Αν δεν έχετε περιστροφικό, πάρτε ένα νεροπίστολο.

- Κάθε δύο-τρία λεπτά, θα πρέπει να κοντοστέκεστε και να κυττάτε πίσω σας μήπως σας παρακολουθούν. Αν διαπιστώσετε ότι σας παρακολουθούν πράγματι, αυτό θα πει πως καταφέρνετε μια χαρά και η σύλληψή σας είναι θέμα ημερών ή και ωρών.

- Στο αριστερό χέρι, καλό θα είναι να κρατάτε μια πλαστική σακούλα με όπλα, χειροβομβίδες, δυναμίτες. Αν δεν διαθέτετε τα παραπάνω υλικά, βάλετε στη σακούλα δύο-τρία τούβλα. Έχουν, πάνω-κάτω, το σωστό σχήμα και βάρος. Μην ξεχνάτε να τυλίγετε τα αντικείμενα που κουβαλάτε με αποκόμματα από ρεπορτάζ εφημερίδων για την τρομοκρατία ή με προκηρύξεις ή με τον Αναρχικό.

- Στερεώστε, με σελλοτέιπ, ανάμεσα στην πλάτη και τη ζώνη του παντελονιού σας, ένα κομμάτι ξύλο ή ένα ρολλό χαρτιά. Θα μοιάζει με πιστόλι...

- Νοικιάστε μια γιάφκα. Φυσικά στα Εξάρχεια και, φυσικά, υπόγειο ή έστω ημιυπόγειο.

- Γεμίστε τη γιάφκα με τενεκεδένια κουτιά, σωλήνες, καλώδια, σύρματα, μπουκάλια με βενζίνη...

συνέχεια στη σελ. 2

συνέχεια από τη σελ. 1.

- Μην ξεχάσετε να αποθηκεύσετε παλιές εφημερίδες, προκηρύξεις από το δρόμο και αφίσσες με τον Che Guevara, τον Άρη Βελουχιώτη ή με θέματα από το Μάη του 68.

- Αγοράστε μια γραφομηχανή κι αφήστε τη στη γιάφκα.

- Πάρτε μια ατζέντα και γράψτε μέσα τα ονόματα: Μπαλάφας, Λεαπέρογλου, Πάμπλο, Carlos, τα τηλέφωνα εφημερίδων και μερικών δικηγόρων. Γράψτε, επίσης, τα ονόματα όσων μπάτσων και μεγαλοβιομηχάνων, μεγαλογιατρών κλπ ξέρετε.

- Μην ξεχάσετε να φωτοτυπήσετε μερικά χαρτονομίσματα και να τα κρύψετε σε κάποιο σημείο της γιάφκας ή του σπιτιού σας.

- Μην ξεχάσετε να κρύψετε στο φωταγωγό κάποιο νεροπίστολο ή ένα σουγιά.

- Αγοράστε τα Άπαντα του Μπαλζάκ και από μια σειρά περιοδικών όπως ο Σπάρτακος, το Για το Στρατό, τα Άνθη του Κακού κλπ.

- Σκεπάστε με μαύρο χαρτί τα παράθυρα της γιάφκας.

- Πηγαίνετε στη γιάφκα μόνο τα βράδια. Εκεί, μπορείτε να φουσκώνετε χαρτοσακούλες και να τις σκάτε, ώστε οι γείτονες ν'ακούσουν και να ειδοποιήσουν το 170. Αν δεν το κάνουν, τότε, τηλεφωνείτε μόνος σας...

- Αντιγράψτε στη γραφομηχανή ή με το χέρι, κάποια προκήρυξη, "ολόκληρη ή αποσπάσματα, της 17N ή του ΕΛΑ. Όταν τελειώσετε, μελανώστε τον δείκτη του δεξιού σας χεριού και πιέστε τον πάνω στο χαρτί.

- Όταν, με το καλό, σας πιάσουν, αρνηθείτε να πείτε οτιδήποτε στους αστυνομικούς και στον ανακριτή. Μιλήστε μόνο στους δημοσιογράφους και πείτε τους, άφοβα, ότι ακολουθήσατε τη συνταγή του Αναρχικού, για να μας κάνατε κι εμάς λίγη διαφήμιση.

προς το δελτίο πληροφόρησης Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

Αθήνα 30-11-1990

Τώρα που οι "επιτυχίες" της αστυνομίας προβάλλονται τόσο, αξίζει να γυρίσουμε λίγο πίσω.

Από την μεταπολίτευση μέχρι τώρα, δυο φορές μπήκε θέμα αντιτρομοκρατικού νόμου, τόσο βαρύνδουπα και μ' ένα σκληρό περίπου το ίδιο. Βέβαια, αναλόγως με τις εποχές, φτιάχνονται και οι υποθέσεις. Αξίζει, όμως, ν' αναφερθούμε στην ιστορία που πολλοί την έχουν ξεχάσει ή κάνουν πως την ξεχάσαν. Οι ομοιότητες του τότε με το σήμερα δεν είναι κάτι που εγώ θα κρίνω, τώρα, σ' αυτό το γράμμα. Αφήνω τις αξιολογήσεις και τις κρίσεις για όποιον ενδιαφέρεται.

Τον Μάρτη του '78, οι ανακοινώσεις της αστυνομίας και των εφημερίδων, για την σύλληψη και εξάρθρωση ομάδας τρομοκρατών, προδίκαν την "μεγάλη επιτυχία" της αστυνομίας. Τότε, λοιπόν, κάτω από όλον αυτόν τον εντυπωσιασμό των χαρακτηρισμών, με μηδέν στοιχεία συλλάβανε τους αναρχικούς Φίλιππα και Σοφία Κυρίτση. Τα "στοιχεία" ήταν βόμβες Μολότωφ, που ούτε καν στο σπίτι των συλληφθέντων αναρχικών δεν βρήκαν (τις βρήκαν στο κοινόχρηστο υπόγειο μιας παλιάς μονοκατοικίας με ενοικιαζόμενα δωμάτια), ούτε επίσης δακτυλικά αποτυπώματα, κι όλα αυτά τα ηλίθια στοιχεία που κατά την αστυνομία και τα δικαστήρια αποδεικνύουν ενοχή. Ήταν η εποχή του διαβόητου υπουργού Δημόσιας Τάξης Μπάλκου. Την ίδια ημέρα των συλλήψεων (αξίζει εδώ να σημειώσουμε, πως είχαν και τότε συλληφθεί δεκάδες άτομα προκειμένου να δουν, που θα κολλήσουν οι κατηγορίες) άρχισε να συζητείται στη βουλή το περιβόητο αντιτρομοκρατικό νομοσχέδιο (774/78). Τον Μάιο του '78 ψηφίστηκε κι έμπαινε πλέον σε ισχύ. Αφού είχαμε τρομοκράτες, έπρεπε να έχουμε κι αντιτρομοκρατικό νόμο. Ακολούθησε, κατόπιν, και η εφαρμογή αυτού του νόμου με την δολοφονία στο σπίτι του, του αγωνιστή Βασίλη Τσιρώνη, και η σύλληψη του Γιάννη Σκανδάλη συνεργάτη του. Τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου, από το ίδιο δικαστήριο και σε διαφορετικές δίκες, δικάζονται οι δύο αυτές υποθέσεις, η πρώτη των Φ. και Σ. Κυρίτση και η δεύτερη του Γ. Σκανδάλη. Η Σοφία και ο Φίλιππος Κυρίτση καταδικάζονται σε 5 και 9 χρόνια φυλακή, αντίστοιχα. Λόγω του ότι είχαν πιαστεί πριν την ισχύ του αντιτρομοκρατικού νόμου, δικάστηκαν με τον "495/76 Περί όπλων και εκρηκτικών", που ισχύει μέχρι σήμερα. Το πρώτο θύμα του αντιτρομοκρατικού ήταν ο Γ. Σκανδάλης που καταδικάστηκε σε 5 χρόνια φυλακή.

Το '80 συλλάβανε την περίφημη ομάδα "Λαϊκή Εξουσία", πιο γνωστή σαν ομάδα Ζηρίνη. Μέσα σ' αυτήν την ομάδα ήταν κι η Ροζίνα Μπέρκνερ. Στην διάρκεια, είχαν συλλάβει πολλούς αναρχικούς κι άλλοι ήταν προφυλακισμένοι, άλλοι δικάσιμνοι. Μέσα σ' όλους κι ο Γιάννης Μπουκετσίδης, που τον οδήγησαν στις φυλακές μετά από βασανιστήρια και φάλαγγα που του κάναν στην Ασφάλεια. Με τον Γιάννη Μπουκετσίδα κάναμε μαζί απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενοι για την βίαιη καταστολή της εξέγερσης στις Γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού, το 1980.

Η ομάδα "Λαϊκή Εξουσία", μετά από ενάμιση χρόνο, πέριπου, προφυλάκισης ορισμένων μελών της αθώωθηκε. Ο Γιάννης Μπουκετσίδης που η υπόθεσή του είναι γνωστή, επίσης αθώωθηκε. Τις αθώσεις αυτές σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να τις θεωρούμε δικαίωση, ούτε φυσικά ότι έλαμψε επί τέλους η αλήθεια. Αλλωστε, ειδικά σε τέτοιες υποθέσεις, είναι άστοχο και ανακριβές να χρησιμοποιείται σαν επιχείρημα η απόφαση των δικαστηρίων, αθωωτική ή όχι, γιατί έτσι παραγνωρίζεται η πραγματικότητα που δείχνει, πως αυτές οι υποθέσεις είναι στημένες, εξυπηρετώντας πολιτικές σκοπιμότητες. Σημασία έχει, τί παιχνίδια κρύβονται πίσω από αυτές τις υποθέσεις και τελικά, τί στόχοι επιδιώκονται από παρόμοιες συλλήψεις και δίκες.

Σήμερα ο ανακριτής Αριδάς αρνείται να δώσει την δικογραφία στους δικηγόρους των κατηγορουμένων, αρνείται να παρουσιάσει τα στοιχεία των κατηγοριών, κι όμως έχει το δικαίωμα να προφυλακίζει, κάτι που θυμίζει έντονα δικτατορία. Ακόμη κι αν αύριο αθωωθούν οι συλληφθέντες, δεν παύει να υπάρχει το γεγονός, πως χρησιμοποιήθηκαν για τις πολιτικές σκοπιμότητες της εποχής. Κι όπως καταλαβαίνουμε, για την ψήφιση ενός καινούργιου αντιτρομοκρατικού νόμου, αφού ο παλιότερος έχει πια καταργηθεί.

Έχουμε, λοιπόν, και πάλι αντάρτικες οργανώσεις, δεν μπορούμε να τις πιάσουμε, μπορούμε όμως να κατασκευάσουμε, πιάνουμε και κάποιους συγκεκριμένους, φέρνουμε και τον αντιτρομοκρατικό νόμο γιατί, εφ' όσον έχουμε όλα τ' άλλα, πρέπει να καταλήξουμε και στο νόμο. Μέσα σ' όλα αυτά υπάρχει κι ο Κυριάκος Μαζοκόπος που τέλος πάντων θα έπρεπε να τον δούμε, τουλάχιστον, σαν ένα άνθρωπο βαριά τραυματισμένο. Κάπως έτσι επαναλαμβάνεται μετά από 12 χρόνια η παλιά ιστορία. Δεν ξεχνάμε, επίσης, ότι εξακολουθεί να παραμένει στις χειρότερες φυλακές της χώρας, στη Λάρισα, ο Σωτήρης Δεληγιάννης, δικάσιμνος σε 11 χρόνια, με μόνη απόδειξη την κατοχή ενός όπλου. Από τον Νοέμβριο του '86 που τον συλλάβανε, η υπόθεσή του δεν ξανααναφέρθηκε, κι όμως, αυτός εξακολουθεί να είναι φυλακισμένος.

Απ' την άλλη θεωρώ υποχρέωσή μου απέναντι στα θύματα του Μ. Μαράτου, να υπενθυμίσω ποιός ήταν. Επρόκειτο, όχι απλά για έναν ψυχίατρο των φυλακών, αλλά για έναν βασανιστή, που χώρος δράσης του ήταν οι φυλακές. Πολλοί κρατούμενοι είχαν υποφέρει κάτω από τις διαταγές του, όταν τους δέναν στα υγρά και κρύα υπόγεια του ψυχιατρείου, γυμνούς, για αρκετές μέρες. Πολλοί πέθαναν μέσα σ' αυτά τα μπουντρούμια, όπως ο Θεοφιλής. Άλλοι είχαν υποστεί τις ενέσεις κοκταίηλ, που παραλύουν, κι αλλάζουν την ικανότητα αντίληψης των ανθρώπων, μέχρι που διαταράσσουν την ικανότητα αυτοεξυπηρέτησής τους. Ήδη από τον Απρίλη του 1980, σε μια εξέγερση των Γυναικείων φυλακών, βασικό αίτημα των εξεγερθεισών κρατουμένων, ήταν να φύγει ο Μ. Μαράτος. Η εξέγερση κατεστάλη βίαια, ο Μαράτος παρέμεινε στη θέση του και συνέχιζε τα εγκλήματά του. Επανειλημμένος είχαν σταλθεί αναφορές, καταγγελίες και μηνύσεις γι αυτόν, στην εισαγγελία. Τίποτα και κανέναν δεν τον ενόχλησε. Όλα αυτά είναι η αθέατη πλευρά της ιστορίας, που όμως παραμένει ιστορία και πιστεύω πως πρέπει να λέγεται. Σ' αυτά τα πλαίσια εγράφη αυτό το γράμμα.

Σοφία Κυρίτση

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

6ΤΙΧΜΑΤΑ

*** Ξεκίνησαν επτά με κατεύθυνση την ελευθερία. Τους αντιλήφθηκε ο σκοπός, που απείλησε να τους πυροβολήσει. Οι πέντε έκαναν πίσω. Οι δύο, ο 20χρονος Τούρκος Γιούλι Χουσεΐν κι ο 20χρονος Γιουγκοσλάβος Φέιντιν Αϊλόν συνέχισαν απτόητοι, και βοηθούμενοι από την εμπλοκή του όπλου του σκοπού, δραπετεύσαν από τις φυλακές Κορυδαλλού, το βράδυ της 15/11/90. Ο αριθμός των δραπετών απ' αυτές τις φυλακές ανέβηκε στους 6.

Εν τω μεταξύ, νέα απόπειρα απόδρασης έγινε, στις 18/11/90 το βράδυ, από τους Μ. Κυρίτη, 26 χρονών και Σ. Γλυκιώτη 21 χρονών, που μετά από καταδίωξη συνελήφθησαν.

*** Όταν το κόμμα τους ήταν επί 8 χρόνια στην διαχείριση της εξουσίας του κεφαλαίου, αρκετές φορές ήταν που τα "σοσιαλιστικά" ΜΑΤ και ΜΕΑ, μετέτρεψαν την Αθήνα σε πεδίο μάχης, με ξυλοδαρμούς, έρευνες, συλλήψεις πολιτών κλπ. Κι αυτές τις δραστηριότητες αρκετοί οπαδοί και ψηφοφόροι του τότε κυβερνώντος κόμματος τις επικροτούσαν. Τώρα, οι ίδιοι, φώναζαν το σύνθημα: "Μπάσοι, γουρούνια, δολοφόνοι". Λέτε η ανάγκη για περισσότερη αντιπολίτευση, απ' τη μεριά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενάντια στη δεξιά κυβέρνηση, να περνάει μέσα και από την αναρχοποίηση των οπαδών του;

*** Στις 21/11/90 και για τρίτη φορά, μέσα στο τελευταίο χρονικό διάστημα, η Κίνηση για τα δικαιώματα των Μοτοσυκλετιστών, διοργάνωσε συγκέντρωση, στο Πεδίο του Άρεως, και στη συνέχεια, μοτο-πορεία, με τη συμμετοχή εκατοντάδων μηχανών. Αιτήματα: Απαλλαγή από τα τέλη κυκλοφορίας, προαιρετική χρήση του κράνους και ασαμάντημα του αστυνομικού κυνηγητού ενάντια στα δίκυκλα.

*** Στις 21/11/90 νέκρωσε η Ξάνθη, από 24ωρη πανεργατική απεργία, σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους απολυμένους εργάτες των συνεταιριστικών επιχειρήσεων ΣΕΚΑΠ, ΣΕΚΕΠ, ΣΕΒΑΘ και ΡΟΔΟΠΗ κι ενάντια στα

σχέδια της κυβέρνησης να συρρικνώνει τις επιχειρήσεις αυτές, ιδιωτικοποιώντας τις. Οι εργάτες έκλεισαν για δύο περίπου ώρες την εθνική οδό.

*** Καλά, με τους χαφιέδες του Α2 που παρακολουθούν συναδέλφους αξιωματικούς, όπως έγινε στις 25/11/90 με τρεις ανθυποσημηναγούς και έναν κοινό χαφιέ του Α2 της Αεροπορίας. Με τις παρακολουθήσεις των πολιτών με κοριούς, στημένες κάμερες σε κεντρικά σημεία της Αθήνας, με όλους αυτούς, που μας παίρνουν από πίσω και καταγράφουν κάθε μας βήμα και κίνηση, τί γίνεται; Εμείς προτείνουμε ένα σαφάρι στο κέντρο της Αθήνας, είσαστε;

*** Διακριτικά αντίθετοι με το επερχόμενο αντιτρομοκρατικό (μάλλον σέκο τρομοκρατικό) νομοσχέδιο οι κύριοι Παπανδρέου και Φλωράκης (βλέπε: Άντρεά μου Χαρίλαέ μου), στην συνάντησή τους με τον Μητσότακη (Κώστα τους). Γιατί, τους ίδιους θα συλλάβουν οι τρομοκράτες των μυστικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών; Είναι και οι εξετάσεις στην εξουσία που θέλουν να δώσουν οι άνθρωποι και θα πρέπει να είναι κάπως επιτυχημένες...

*** Μετά την σύλληψη και προφυλάκιση του Μάκη Μπουκουβάλα, που ακολούθησε το ατύχημα του Κυριάκου Μαζοκόπου, ο ανακριτής Δημ. Αριδίας, που έχει αναλάβει την υπόθεση, διέταξε στις 26/11/90 τη σύλληψη και των Σπύρου Κογιάννη και Γιάννη Μπουκετάδη, επειδή τους θεωρεί υπόπτους. Όπως ισχυρίζεται ο Αριδίας και η αστυνομία, στη "γιάφκα" της οδού Μαυρικίου, βρέθηκε το πρωτότυπο της προκήρυξης με την οποία η Επανάστατική Αλληλεγγύη αναλάμβανε την ευθύνη της εκτέλεσης του βασανιστή και δολοφόνου ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου. Πάνω στην προκήρυξη -κατά τον ανακριτή και τους μπάτσους- βρέθηκαν (αν είναι δυνατόν μετά από τώσους μήνες) τα δακτυλικά αποτυπώματα των παραπάνω, καθώς και του Γιώργου Μπαλάφα, σε βάρος του οποίου εκδόθηκε, απ' τον εισαγγελέα Δημ. Δωρή, και νέο ένταλμα σύλληψης. Την ίδια μέρα, οι μπάτσοι έκαναν έρευνα και στο σπίτι ενός άλλου υπόπτου, του Γιάννη Φελέκη, εκδότη του τροτσκιστικού περιοδικού "ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ"... Ο μόνος που λείπει απ' τον χορό είναι ο... CARLOS!

... και λίγη ιστορία...

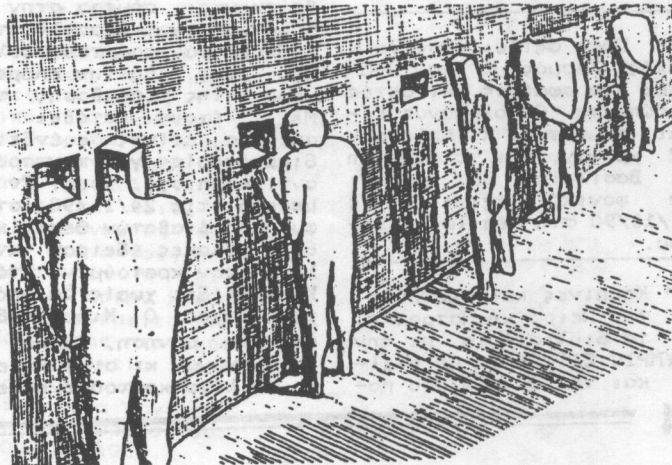
Στις 3 Νοέμβρη 1896 ο τσαγκάρης Δημήτρης Μάτσαλης, μέλος της τότε Αναρχικής Ομάδας της Πάτρας, σκοτώνει με μαχαίρι τον τραπεζίτη Διονύση Φραγκόπουλο και τραυματίζει τον μεγαλέμπορο Ανδρέα Κόλλα. Το γεγονός έγινε στην οδό Γεροκωστοπούλου (τότε οδός Ανεξαρτησίας) στις 12 το μεσημέρι. Ο Δ. Μάτσαλης είχε επηρεαστεί από το θεατρικό έργο "Γουλιέλμος ο αχθοφόρος", που παιζόταν αυτές τις μέρες στη Πάτρα, από Ιταλικό θίασο. Ήταν ένα μελόδραμα, όπου η ισχύς του πλούτου, φαινόταν να υποσκελίζει την αξία της ανθρώπινης ιδιότητας. Ο Δ. Μάτσαλης πιάστηκε σχεδόν αμέσως και στην απολογία του, στο δικαστήριο, υπεράσπισε με καθαρότητα τις Αναρχικές του ιδέες: "Ότι έκανα το έκανα για χάρη της ιδέας. Κανείς δεν με έβαλε. Μόνος μου ενήργησα. Φονεύσας δεν απέβλεπα εις τα πρόσωπα, αλλά εκτύπησα το κεφάλαιον. Είμαι αναρχικός και οι αναρχικοί είναι υπέρ της βίας. Ο Χριστογιαννόπουλος* κι οι άλλοι σοσιαλιστές είναι καταγέλαστοι και τίποτε μ' αυτούς δεν με συνδέει. Αυτοί θέλουν να επιβάλουν τις ιδέες των με την πειθώ, ενώ εγώ, ως αναρχικός, είμαι υπέρ της τρομοκρατικής βίας."

Το γεγονός αυτό πήρε μεγάλη δημοσιότητα στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Καμιά λέξη συμπάθειας δεν γράφτηκε, ούτε για τον Δ. Μάτσαλη, ούτε και για τα κοινωνικά αίτια, που τον οδήγησαν στην πράξη του. Ο τότε χρονόγράφος της εφημερίδας "Εμπρός" Ιωάννης Κονδυλάκης θα ειρωνευτεί τόσο την Αναρχική κίνηση της Πάτρας, όσο και τον αγροτικό πληθυσμό της περιοχής. Ο Δ. Μάτσαλης δεν κατέδωσε κανέναν σύντροφό του και καταδικάστηκε σε θάνατο. Προφυλακισμένος καθώς ήταν, στα κρατητήρια του κάστρου της Άνω Πόλης της Πάτρας, αυτοκτόνησε στις 11 Νοέμβρη 1896, δαγκώνοντας ένα καπούλι δυναμίτιδας, που άγνωστο είναι ποιός του το έδωσε.

Ωστόσο η πράξη του έγινε αφορμή για διώξεις, συλλήψεις, προφυλακίσεις και καταδίκες των Αναρχικών της Πάτρας. Με την κατηγορία "συνωμοσία κατά του καθεστώτος", συλλαμβάνονται κι ανακρίνονται 30 περίπου Αναρχικοί. Προφυλακίζεται ο Γιάννης Μαγκανάρας, εκδότης της εφημερίδας "Επί τα Πρόσω" και κατασχέται η εφημερίδα και το αρχείο της. Συνολικά 14 Αναρχικοί κηρύχθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκαν σε φυλακίσεις από 2 ως 11 μήνες. Ο Γιάννης Μαγκανάρας και και ο Δημήτρης Καρμπηλίας καταδικάστηκαν σε 3 χρόνια εирκτής ο καθένας. Δεν έκτισαν όμως την ποινή τους και στο δικαστήριο τους δόθηκε η ευκαιρία να υμνήσουν τις Αναρχικές ιδέες. Μόλις αποφυλακίστηκαν συνέχισαν την έκδοση της "Επί τα Πρόσω".

Οι έρευνες για την υπόθεση του Δ. Μάτσαλη επεκτάθηκαν στην Αθήνα, στον Πειραιά, στον Πύργο και στην Κέρκυρα. Στις 23 Νοέμβρη 1896 ανακοινώθηκε ότι δεν υπάρχουν συνένοχοι.

* Χριστογιαννόπουλος: σοσιαλ-κοινωνιστής της τότε εποχής.

** Χωρίς να γίνει πρωτο-έλιδο ή σαλόνι ή πρώτη ιδηση στα μέσα μαζικής εξαχρείωσης, η ανατρεχτική χώρα της ανωτάτης και της ανώτερης παιδείας ιατρική μέρα-τη-μέρα, δια-ιτάσεις που προκαλούν σο-ιαρές ανησυχίες στο κράτος ιυτό δείχνει η αυθαίρετη, τρομοκρατική και εγκλημα-τική ενέργεια του εισαγγε-λιά θεσσαλονίκης, που, στις 2/12/90, διέταξε την αστυ-νομία να... ΣΥΝΤΑΞΕΙ ΟΝΟΜΑ-ΣΤΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ που έχουν καταλάβει περισ-σότερα από 90 λύκεια της πόλης. Καταλήψεις Α.Ε.Ι και Λυκείων έχουν γίνει σ'όλες τις μεγάλες πόλεις της χώ-ρας, με πρωτοπόρο το Ρέθυμ-νο, όπου εκτός από τη φιλοσοφική, έχει καταληφθεί και το σύνολο σχεδόν των σχολείων. Παρ' όλα αυτά, η κυβέρνηση φαίνεται αποφα-σισμένη να προχωρήσει στην κατάθεση του πολυνομοσχέ-διου που θα ιδιωτικοποιεί και υποβαθμίζει την ήδη σε κακά χάλια, παιδεία στην χώρα μας. Οι φοιτητές και οι μαθητές, ωστόσο, δεν δείχνουν διατεθειμένοι να δεχθούν το ρόλο του λού-στρου που προσπαθεί να τους επιβάλει, κατ' εντολή της Ε.Ο.Κ., η κυβέρνηση και σ' αυτό τον αγώνα των μαθη-τών και φοιτητών θα πρέπει όλοι μας να σταθούμε στο πλάι τους.

*** Είναι αλήθεια ότι σε αποθήκες του στρατού, που κατασκευάζονται τον καιρό αυτό, σε περιοχές της Κο-ζάνης, του Κιλκίς και της Πέλλας και χρηματοδοτούν-ται από το ΝΑΤΟ, πρόκειται να αποθηκευτούν πυρηνικά όπλα; Τα έργα άρχισαν από την περασμένη άνοιξη και σ' αυτά απασχολούνται και οι ντόπιοι εργάτες, μετά από κάποιες κινητοποιήσεις των κατοίκων, προφανώς για να πάψουν οι αντιδράσεις.

*** Πόσο αξίζει ένας ερω-τικός δεσμός μ' ένα μπά-τσο; Δυο σφαίρες, κι αυτές πισώπλατα. Ο δολοφόνος εί-ναι ο μπάτσος Κ. Μπάρζος, 42 χρονών, και το θύμα η Κ. Βασιλείου, 35 χρονών. Το φονικό έγινε στις 21/11/90 στη Νέα Ιωνία Βό-λου.

*** Κομίνες και σκάνδαλα. Με την Πειραική-Πατραϊκή, με τα διύλιστήρια, με την OLYMPIC CATERING, με εκεί-νο και τον άλλο κλάδο πα-

ραγωγής. Αλλά το μεγαλύτε-ρο είναι η ύπαρξη της Ι-δίας της εξουσίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

*** Όλοι στο δρόμο του Κου-τουζή. Οι αστυνομικοί συντάκτες των εφημερίδων, σχεδιάζουν να ιδρύσουν την Ένωση Αστυνομικών Συντα-κτών. Για να καρφώνουν κα-λύτερα ίσως. Γιατί, ένα σύγχρονο αστυνομικό κράτος χρειάζεται την υπηρεσία ό-λων.

*** Δράμα για τρεις οικο-γένειες Ποντίων προσφύγων που είχαν καταλάβει εργα-τικές κατοικίες στο Μενί-δι. Τώρα, βρίσκονται στο δρόμο. Το ίδιο πρόκειται να γίνει και με τις υπόλοιπες οικογένειες των προσφύγων. Και το κράτος δεν ενδιαφέρεται καν...

*** Η υποκρισία των γρα-φειοκρατών συνδικαλιστών δεν έχει όριο. Αφού οι γραφειοκράτες του Συνδικά-του Οικοδόμων πανηγύρισαν, τελευταία, την ψήφιση του νόμου που, στην ουσία, υ-πονομεύει τις συλλογικές συμβάσεις, αντί να διεκδι-κίσουν ευνοϊκότερες συμβά-σεις για όλο τον κλάδο των οικοδόμων, διαχωρίζουν τώ-ρα τους οικοδόμους, λέγον-τας ότι από το 1991, δι-καιώματα που κερδίζονται με την υπογραφή συμβάσεων, θα ισχύουν μόνο γι αυτούς που είναι μέλη του συνδι-κάτου κι όχι γι' αυτούς που δεν είναι! Τέτοια εί-ναι η ταξική τους αντίλη-ψη.

*** Αυτοί οι 11 ισοβίτες κρατούμενοι της Αλικαρνασ-σού, που στην ουσία ξεκίνησαν την εξέγερση στις ελληνικές φυλακές, βρίσκονται σήμερα στην α-πομόνωση και βασανίζονται καθημερινά από τους φύλα-κές τους. Από την επόμενη μέρα της επέμβασης των ΜΑΤ, έχουν κατέβει σε απεργία πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον τρόπο αντιμετώπισής τους. Εν τω μεταξύ στις 24/11/90, στις φυλακές Διαβατών Θεσ/νίκης δύο φύλακες έδειραν ανη-λεώς τον κρατούμενο Στάθη Κιουρτζίδη, χωρίς να υπάρ-χει λόγος. Ο Κιουρτζίδης υπέβαλε μήνυση, αλλά το ίδιο έκαναν κι οι φύλακες. Ο εν λόγω κρατούμενος εί-

ναι γνωστός από τις καταγ-γελίες του στην αντείστα-γελέα Χρυσ. Γιαταγάνη, σχετικά με όσα συνέβαιναν στο παρελθόν στο Γεντί-Κουλέ. Η εξουσία στέλνει τους 11 εξεγερμένους της Αλικαρνασσού σε διάφορες φυλακές. Έτσι οι Πετρόπου-λος, Πετμεζάς, Σπυρόπου-λος, Μπέλλος θα σταλούν στην Κέρκυρα, οι Ν. Μπέλ-λος, Καγιάς στην Πάτρα, ο Πενταράκης κι οι Γεωργί-ταρος, Παπαϊωάννου στη Λάρισα κι ο Σακκάς στη Χαλκίδα. Όλοι τους θα μείνουν στην απομόνωση.

*** Με ομόφωνη απόφαση ανα-κριτή και εισαγγελέα, απορ-ρίφθηκε στις 27/11/90 η αίτηση αποφυλάκισης του προφυλακισμένου, από τις 8/11/90, Μάκη Μπουκουβάλα που κατηγορείται για κατο-χή όπλου που βρέθηκε σε φωταγωγό της πολυκατοικίας που μένει και πού, απ'ότι φαίνεται, δεν έχει καμμία σχέση μαζί του.

*** Προφυλακίστηκαν, τελικά, στις 27/11/90, οι Γιάννης Μπουκετσίδης και Σπύρος Κογιάννης. Στους δύο κατη-γορούμενους απαγορεύτηκε, ουσιαστικά, να απολογηθούν, αφού δεν τους δόθηκε ούτε προθεσμία, ούτε καν η δικο-γραφία που τους αφορά. Μόλις αποφασίστηκε η προ-φυλάκιση τους, οι μπάτσοι τους πήραν στην κυριολεξία σκωτούς, για να μην τους δοθεί η ευκαιρία να μιλή-σουν ούτε με τους συμπαρα-στάτες τους που είχαν μα-ζεωθεί στην Ευελπίδων, ούτε με τους δημοσιογράφους, ούτε καν με τους δικηγό-ρους τους... Παρ' όλα αυτά, η κυβέρνηση επιμένει πως δεν μπορεί να τρομοκρατή-σει αρκετά τον κόσμο και ετοιμάζει πυρετωδώς το τρομοκρατικό νομοσχέδιο...

*** Η κυβέρνηση του τρομο-κράτη Μητσοτάκη, όμως, δεν αρκείται στα παραπάνω. Έτσι, στις 27/11/90, ο τρομοκράτης προϊστάμενος της εισαγγελίας Αθηνών ασκεί δίωξη κατά της ΕΛΕΥ-ΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ επειδή δημο-σίευσε... ανακοίνωση της Κίνησης Υπεράσπισης Πολι-τικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων! Ο ΑΓΩΝΑΣ ΝΤΟΡΑ ΔΙΚΑΙΩΝΕ-ΤΑΙ! και, βέβαια, εννοούμε και τον αγώνα της ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΤΥΠΙΑΣ υπέρ της Ν.Δ...

*** Θα είναι, ωστόσο, ψέμμα αν πούμε πως χαιρόμαστε για το πάθημα της ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΤΥΠΙΑΣ. Ο τρόμος που νοιώ-θουμε, δεν αφήνει θέσεις για "χαρές".

*** Στο μεταξύ, τις πρώτες πρωινές ώρες της 28/11/90, συνελήφθη στην Καλαμάτα η Ροζίνα Μπέρκνερ, κατηγορού-μενη κι αυτή για την υπό-θεση της γιάφκας της οδού Μαυρικίου...

*** Το Κ.Κ.Ε "επανακαθορί-ζοντας" την στάση του στο συνδικαλιστικό κίνημα, κά-νει λόγο για "προβολή ρεαλιστικών εναλλακτικών προτάσεων", ενάντια στην κυβερνητική πολιτική. Το πόσο ρεαλιστικές κι εναλ-λακτικές είναι το είδαμε πρόσφατα, τόσο με την συμ-μετοχή του Κ.Κ.Ε. σε μια σειρά κυβερνήσεις ταξικής συνεργασίας, όσο και από το σπάσιμο και το ξεπούλη-μα απεργιών.

*** Με 48ωρη απεργία η ΑΔΕΔΥ και με 24ωρη η ΓΣΕΕ, αποφάσισαν να διαμαρτυρη-θούν στις 5 & 6/12/90 για το αντιαπεργιακό νομοσχέ-διο που συζητείται στη Βουλή στις 7 του μήνα και που η κυβέρνηση αναισχύνα-το αποκαλεί "σχέδιο νόμου για την προστασία των συν-δικαλιστικών δικαιωμάτων και του κοινωνικού συνόλου και για την οικονομική αυτοτέλεια του συνδικαλι-στικού κινήματος". Και μό-νο ο βαρύγδουπος τίτλος του νομοσχεδίου, πιστεύουμε πως θα άξιζε σοβαρότερη αντιμετώπιση από τους εργατοϋπαλληλοπατέρες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

*** Όσο για το περιεχόμενο, που ορίζει ότι οι εργαζόμενοι απολύονται όποτε του γουστάρει του κάθε εργοδότη, ότι οι εργατικοί αγώνες ποινικοποιούνται όποτε του γουστάρει του κράτους, ότι οι εργαζόμενοι για να κηρύξουν απεργία θα πρέπει να περιμένουν την απόφαση διορισμένου απ' την κυβέρνηση "μεσολαβητή"... που απαγορεύει, ουσιαστικά, κάθε απεργία στον δημόσιο τομέα, ... που απαλλάσσει το κράτος από την υποχρέωσή του να επιστρέψει στους εργαζόμενους (έστω και με τη μορφή οικονομικής ενίσχυσης προς τα ελεγχόμενα απ' αυτό συνδικάτα) ένα μέρος απ' τα λεφτά που τους κλέβει... νομίζουμε ότι δεν υπάρχει ούτε ένας εργαζόμενος που να μην καταλαβαίνει πως οι απεργίες διαμαρτυρίας των 2 και των 3 ημερών δεν μπορούν ν' αναγκάσουν την κρατική λησσοσυμμορία να υποχωρήσει. Όλοι πια καταλαβαίνουν πως είναι καιρός οι εργαζόμενοι να σκεφθούν κάποιες άλλες μεθοδεύσεις...

*** Για να θαυμάσετε, ωστόσο, το μέγεθος της υποκρισίας του Μητσotάκη και των λησσοσυμμοριτών του, παραθέτουμε αυτούσια την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του νομοσχεδίου που προσθέτει στο ν. 1264/82 τα εξής: "Στοιχειώδεις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου είναι ιδίως η προστασία της ζωής, της τιμής, της ελευθερίας, της ασφάλειας του προσώπου, του περιβάλλοντος (δημόσια υγιεινή, Νοσηλεία, αποκομιδή απορριμάτων, διανομή ύδατος, παραγωγή και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος), η ελευθερία της κυκλοφορίας (μεταφορές χερσαίες, θαλάσσιες και αεροπορικές), η λειτουργία μηχανογραφικών συστημάτων για κάλυψη βασικών αναγκών, η εισαγωγή και εξαγωγή αγαθών και ιδίως ευπαθών προϊόντων και η ελευθερία της επικοινωνίας (Ταχυδρομεία, Ραδιοτηλεπικοινωνίες, Τηλεοπτικά μέσα κλπ)". Κάθε σχόλιο περιτεύει...

ΔΙΕΘΝΗ Νέα

*** Νεαροί πρόσφυγες από την Μοζαμβίκη, που εγκατέλειψαν την χώρα τους, εξ αιτίας του εμφυλίου πολέμου, πωλούνται στην Νότια Αφρική σαν σκλάβοι και οι κοπέλλες σαν ερωτικοί σύντροφοι πλούσιων Νοτιοαφρικανών. Οι λαθρέμποροι βγάζουν αρκετά λεφτά από αυτό το εμπόριο σάρκας. Σε περίπτωση που αυτοί που πουλήθηκαν αρνηθούν να δεχτούν αυτόν τους τον ρόλο, τότε τα νέα τους αφεντικά τους παραδίδουν στην αστυνομία, σαν παράνομους. Αυτά καταγγέλλει στις 16/11/90, τοπική εφημερίδα του Γιοχάννεσμπουργκ.

*** "Προφητικότατο" το άρθρο του πρέσβη Henning Wegener, αναπληρωτή γενικού γραμματέα του ΝΑΤΟ, για τις πολιτικές υποθέσεις, στο "NATO REVIEW", No 4 (Επιθεώρηση ΝΑΤΟ, Αυγούστου 1990). "Η Διακήρυξη του Λονδίνου (κατά τη συνάντηση κορυφής, στις 5 & 6/7/90) δεν είναι, όπως δήποτε, κάποιο συνθησισμένο ανακοινθέν, από εκείνα που κινδυνεύουν να τεθούν σύντομα στο αρχείο. Περισσότερο από ποτέ, το ΝΑΤΟ έχει αποκτήσει τη δυνατότητα να δημιουργήσει τώρα ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ...". Λίγες μέρες αργότερα, μια "στιγμία" κρίση στον Κόλπο δημιουργούσε μια "μόνιμη" απειλή ξεσπάσματος ενός νέου παγκοσμίου πολέμου. Κι ο Wegener συνεχίζει: "Η Συνδιάσκεψη Κορυφής του ΝΑΤΟ, το 1989, διατύπωσε την αρχή ότι η Ευρωπαϊκή Ασφάλεια, μολονότι είναι το πρωταρχικό μας μέλημα, δεν μπορεί να εξετάζεται μεμονωμένα και ότι, μέσα στα πλαίσια ενός στενά αλληλένδετου κόσμου, κάθε παγκόσμια πρόκληση θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με σκοπό την επίτευξη μιας μακροχρόνιας ασφάλειας..."

MUJERES LIBRES
FREE WOMEN
FEMMES LIBRES
ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Αναρχοφεμινιστικές ομάδες και μεμονωμένες Αναρχοφεμινίστριες (όχι σεχταριστικών τάσεων), από την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Χιλή, την Αγγλία, την Αυστραλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο, την Ελβετία και την Ιταλία, αποφάσισαν στις αρχές του χρόνου να δημιουργήσουν το δικό τους δίκτυο αλληλοπληρωφότητας και ενημέρωσης. Όσες συντρόφισσες θέ-

λουν, μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί τους στις παρακάτω διευθύνσεις:
MUJERES LIBRES
C/Unión 16, 1o, 1a
08001 BARCELONA
ESPAÑA

FEMMES LIBRES
61, rue Pauly
33130 BEGLES
FRANCE

FREE WOMEN
c/o Deptford D.A.M.
P.O.Box 574
Brookley
LONDON SE14 1DL
ENGLAND.

*** Στις 21/2/1965, η τελευταία ομιλία του Malcolm X. Διακοπτόταν από τις σφαίρες του ρατσιστή δολοφόνου, στο Audubon Ballroom, στο Manhattan της Νέας Υόρκης, στην περιοχή ανάμεσα στο Washington Heights και στο Harlem.

Η αίθουσα χορού Audubon, που χτίστηκε το 1912 και αρχικά φιλοξενούσε ένα θέατρο κι έναν κινηματογράφο, είχε μεταβληθεί, την εικοσαετία 1940-1960, σε πολιτιστικό κέντρο του Λατινοαμερικάνικου και του Αφρικάνικου πληθυσμού της Νέας Υόρκης. Το 1964-65, η Οργάνωση Αφρο-Αμερικανικής Ενότητας μετέτρεψε το πολιτιστικό κέντρο σε κέντρο των αγωνιστικών κινητοποιήσεων για την απελευθέρωση των μαύρων.

* Το 1990, το Πανεπιστήμιο της Columbia και η δημοτική επιχείρηση Public Development Corporation αποφάσισαν να γκρεμίσουν την αίθουσα και να φιάξουν στη περιοχή το "Πάρκο Ερευνών για τις εμπορικές εφαρμογές της βιοτεχνολογίας του Audubon", δηλαδή ερευνών για τη γενετική μηχανική, τα ανασυνδυαζόμενα DNA, την ανοσιολογία, τη φαρμακολογία και την τοξικολογία.

Οι εμπνευστές αυτού του σχεδίου ισχυρίζονται ότι η κατασκευή του "Πάρκου Ερευνών" θα αναβαθμίσει την περιοχή, που είναι από τις φτωχότερες και πιο υποβαθμισμένες της πόλης.

* Οι κάτοικοι της περιοχής, όμως, που θεωρούν το Audubon Ballroom σαν αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτικής, πολιτιστικής και κοινωνικής τους κληρονομιάς και σύμβολο του αγώνα τους και που φοβούνται ότι η λειτουργία του "Πάρκου Ερευνών" θα έχει συνέπειες για το περιβάλλον της περιοχής και για την υγεία τους έχουν ξεσηκωθεί και είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν τη δημιουργία του. (από το LOVE & RAGE).

*** Στις 23/11/90, έγιναν διαδηλώσεις σε 16 Πανεπιστήμια της Νότιας Κορέας, όπου συμμετείχαν περίπου 4000 φοιτητές. Αίτημά τους, να σταματήσει η αμερικανική πίεση προς την χώρα, για να ανοίξει τις αγορές της. Οι πιο πολλές διαδηλώσεις μετατράπηκαν σε συγκρούσεις με την αστυνομία.

*** Στις 26/11/90, 25 περίπου νεοναζί με στρατιωτικές στολές και ρόπαλα, επιτέθηκαν σε 900 μαύρους μαθητές, που έκαναν εκδρομή, έξω από το Γιοχάννεσμπουργκ, τραυματίζοντας περίπου 7 μαθητές. Η αστυνομία περιόριστηκε απλά στο να παρακολουθήσει τα γεγονότα.

*** Ο Φιλανδός ολικός αρνητής στρατεύσεως Tommi Nieminen κατέβηκε από τις 15/11/90 σε απεργία πείνας διαμαρτυρόμενος για τη φυλάκισή του, σε μια χώρα που καυχιέται για την ουδετερότητα και την ειρηνοφιλία της και σε μια εποχή όπου η ειρήνη έχει γίνει τσίχλα, όχι μόνο στα στόματα, αλλά και στα μυαλά της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατοίκων του πλανήτη, χωρίς δυστυχώς να είναι και αποτελεσματική. Όσοι πιστεύουν, λοιπόν, πως η ειρήνη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την συντριβή των κρατών και την κατάργηση των στρατών, ας στείλουν το δικό τους μήνυμα συμπαράστασης στον Tommi Nieminen, διαμαρτυρόμενοι στη διεύθυνση:

Finnish Ministry of
Defence
Elizabeth Rehn

Eteläsinemakasiinikatu 8
00130 HELSINKI
FINLAND.
(ABC-FINLAND)

*** Η εφημερίδα της Μανίλα "Μανίλα Κρόνικλ", έγραφε την 1/12/90, ότι η κυβέρνηση των Φιλιππίνων δια στόματος του υφυπουργού Άμυνας Εντονάρντο Ερμίτα, πρόκειται να δώσει αμνηστία σε 3.800 κομμουνιστές αντάρτες και στασιαστές του στρατού.

*** Στις 2/12/90 στις ΗΠΑ, έγινε διαδήλωση χιλιάδων Αμερικανών πολιτών με συνθήματα: "Όχι στον πόλεμο", "Όχι άλλο Βιετνάμ" και "Δεν θέλουμε να πολεμήσουμε για την TEXACO".

*** Συγκέντρωση και πορεία έγινε, στις 27/10/90 στο Μάντσεστερ της Αγγλίας, σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για την ψήφιση νέων νόμων ενάντια στους μετανάστες. (BLACK FLAG, No 201, Νοέμ. '1990).

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ!!! Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΣΣΕΤΑ 60-ΡΑ ΜΕ ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:
"Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ ΑΝΑΡΧΙΚΑ"

- Είδηση, που ξέφυγε απ' όλους τους δημοσιογράφους, ακόμα κι απ' αυτούς που τους χαρίσαμε την κασσέττα.

*** Γεννημένος στις 21/9/1898, πέθανε στις 16/9/1990, ο σύντροφος Giuseppe Santandrea, γνωστότερος σαν "Peppino". Στα 16 του, ο Peppino, συμμετείχε στην περίφημη "Κόκκινη ΕΒΔομάδα" (Ιούνιος 1914) και στην επίθεση ενάντια στο σιδηροδρομικό σταθμό της γενέθλιας πόλης του, του Castebolbognese. Από το 1920 και μετά ανέπτυξε κοινωνική δράση για την οποία και κυνηγήθηκε άγρια τόσο από τους φασίστες, όσο κι απ' τους "Εθνοκράτες". Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο δούλεψε σκληρά για την αναβίωση των Αναρχικών ιδεών στην περιοχή και, πρόσφατα, μαζί με άλλους συντρόφους, ήταν ιδρυτικό μέλος της Αναρχικής Βιβλιοθήκης "Armando Borghi". Να σημειώσουμε εδώ, ότι Αναρχικός ήταν κι ο πατέρας του Peppino, Giovanni, ο θείος του Pietro, τα αδέρφια του Pietro και Libero, καθώς κι ο αδελφός του Teo που είναι ο μόνος που ζει. (Seme Anarchico, Νοέμβρης '90).

*** Η πολεμική υστερία του Bush φαίνεται ότι έχει μολύνει μεγάλα στρώματα των λευκών αγγλοσαξονικών πληθυσμών των Η.Π.Α., του Καναδά, αλλά και της Αυστραλίας. Ρατσιστικά αντι-αραβικά φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί σ' όλες αυτές τις χώρες, μ' αποκορύφωμα το κάψιμο σχολείων όπου φοιτούν μαθητές αραβικής καταγωγής, στην Αυστραλία.

*** Τον κώδωνα κινδύνου κρούει ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός του Toronto του Καναδά, μ' αφορμή την έντονη δραστηριότητα που εμφανίζουν τα δύο τελευταία χρόνια οι φασιστοναζιστικές ομάδες Ku Klux Klan, White Aryan Resistance και Aryan Nations. Ιδιαίτερα ο ABC-Toronto τονίζει την αδιαφορία που δείχνουν για τις φασιστοναζιστικές προκλήσεις οι "προοδευτικοί" του Καναδά και των Η.Π.Α. (ABC-Toronto).

*** Στις 30/11/90, στο Παρίσι έπεσε άγριο ξύλο μεταξύ απεργών δικαστών και αντι-απεργών δικηγόρων έξω από το υπουργείο Δικαιοσύνης. Τα επεισόδια πήραν τέτοια έκταση που αναγκάστηκαν, τελικά, να παρέμβουν τα C.R.S. (τα γαλλικά ΜΑΤ).

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ALAN BERKMAN ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΜΕΣΟ ΚΙΝΔΥΝΟ Όπως είχαμε γράψει σε προηγούμενο τεύχος, ο γιατρός Alan Berkman βρίσκεται στις φυλακές της Washington των Η.Π.Α., κατηγορούμενος ότι αγωνιζόταν για τα δικαιώματα των μαύρων και των Πορτορικανών κοινωνικών κρατούμενων στη μητρόπολη του καπιταλισμού.

Στη φυλακή ο Alan Berkman προσεβλήθη από καρκίνο του λεμφικού συστήματος (νόσο του Hodgkins) και υποβλήθηκε σε 2 εγχειρήσεις, που δυστυχώς αποδείχθηκαν μη αποτελεσματικές, αφού τον Οκτώβρη, σημειώθηκε υποτροπή της νόσου. Ο Berkman βρίσκεται τώρα ξανά σε νοσοκομείο υπό την αυστηρή φρούρηση ενόπλων αστυνομικών και πρακτόρων του FBI. Στο μεταξύ, οι δικηγόροι του έχουν καταθέσει αίτηση για την υπ' όρο απόλυσή του και η Διεθνής συμπαράσταση στον γιατρό Alan Berkman είναι, για άλλη μια φορά, απαραίτητη. Γράψτε, λοιπόν, στη

U.S. Parole Commission
Air World Center #220
10920 Ambassador Drive
Kansas City, MO 64153
U.S.A.

κι απαιτήστε την άμεση απελευθέρωση του Alan Berkman. (ABC-Toronto).

*** Σε πολλές χώρες, στις 16/10/90, έγιναν πικετοφορίες κι άλλες εκδηλώσεις ενάντια στα εστιατόρια Μακ Ντόναλντς εξ αιτίας των σχέσεων της πολυεθνικής αυτής εταιρίας με το ρατσιστικό καθεστώς της Νότιας Αφρικής. Στο Λονδίνο, η αστυνομία συνέλαβε 5 μέλη της ομάδας Greenpeace, επειδή μοίραζαν ενημερωτικό φυλλάδιο με τον τίτλο: "Τι συμβαίνει με τα Μακ Ντόναλντς; - Όλα όσα δεν θέλουν να μάθετε". Οι πέντε αντιμετωπίζουν δίκη με την κατηγορία της συκοφαντικής δυσφήμισης. Μηνύματα συμπαράστασης μπορούν να στείλουν όσοι διαφωνούν με το απαρχάιντ στη παρακάτω διεύθυνση:

The Mc Libel 5
c/o Greenpeace (London)
5, Caledonian Rd.
LONDON N1
ENGLAND.

(BLACK FLAG, No 201, Νοέμ. '1990).

*** 48.000 ανθρακωρύχοι και μεταλλωρύχοι κατέβηκαν, στις 29/11/90, στην μεγαλύτερη απεργία από το 1966, που το δικαίωμα της απεργίας αναγνωρίστηκε στην Τουρκία. Η κυβέρνηση έσπευσε να στείλει στην περιοχή των ορυχείων στρατό...

*** Δικαστήριο του Λένινγκραντ ακύρωσε, τελικά, την απόλυση του Βίκτορ Κασάτκιν από το εργοστάσιο των σιδηροδρόμων του Τόσνο. Το δικαστήριο διέταξε να του ξαναδοθεί το διαμέρισμά του, καθώς και το Δελτίο τροφίμων του. Έτσι, ο Κασάτκιν, ιδρυτικό μέλος του συνδικάτου σιδηροδρομικών του Λένινγκραντ (μέλος του CMOT) σταμάτησε την απεργία πείνας που είχε αρχίσει στις 5/8/90. Το CMOT τονίζει ότι η απόφαση του δικαστηρίου οφείλεται, σε μεγάλο βαθμό, στη συμπαράσταση που εκδηλώθηκε από το Διεθνές Αναρχικό κίνημα.

*** Στις 22/11/90, η τούρκικη αστυνομία άνοιξε πυρ για να διαλύσει διαδήλωση φοιτητών, που φώναζαν συνθήματα ενάντια στο ενδεχόμενο πολέμου στον Περσικό Κόλπο και διαμαρτύρονταν για την τούρκικη πολιτική στο θέμα αυτό. Τραυματίστηκαν δύο φοιτητές απ' τις σφαίρες, ένας μπάτσος από βόμβα μολότωφ και συνελήφθησαν 20 περίπου φοιτητές.

*** Μιά 16χρονη κοπέλα, η Ν.Α., έγραψε σ' ένα τοίχο της Κων/πολης το σύνθημα: "Όχι στον πόλεμο" και συνελήφθη. Βρίσκεται, τώρα, στις φυλακές και περιμένει να δικαστεί από το δικαστήριο κρατικής ασφάλειας. Ο εισαγγελέας ζητάει ποινή 20ετούς κάθειρξης (!). Εκτός απ' αυτό το γεγονός, 105 ανήλικα παιδιά βρίσκονται σήμερα στις φυλακές Ντιάρμακιρ. Για τα 28 ζητείται η ποινή του θανάτου (!). Τα 8, ηλικίας 12 ως 16 χρονών, είναι φυλακισμένα για πολιτικούς λόγους (!). (Τα στοιχεία είναι από το "PONTIKI", τεύχος 601, 23/11/1990).

*** Οι διαδηλώσεις αρκετών Ιαπώνων, που άρχισαν με την ενθρόνιση του νέου αυτοκράτορα Ακι Χίτο, συνεχίζονται αρκετές μέρες μετά. Όπως συνεχίζονται και οι συγκρούσεις με την αστυνομία και οι συλλήψεις.

*** Από το 1956, οι Πολωνίδες είχαν το δικαίωμα να κάνουν εκτρώσεις και αμβλώσεις στην περίπτωση κάποιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης. Τώρα, το 1990, ο άνεμος του "φιλελευθερισμού" συσσωρεύει βαρείς σύννεφα καθολικισμού και θρησκόληψιας πάνω από τη χώρα. Έτσι η κυβέρνηση του Μαζοβιέτσκι έχει καταθέσει για ψήφιση νομοσχέδιο που με την έμπνευση του διαβόλου καρδινάλιου Γκλεμπ απαγορεύει και ποινικοποιεί τις εκτρώσεις και τις αμβλώσεις. Τη μέρα της ψήφισής του νομοσχέδιο, από τη βουλή, Αναρχικοί και φεμινιστικές ομάδες οργάνωσαν διαδηλώσεις έξω από το γραφείο, του Γκλεμπ και άλλα κυβερνητικά κτίρια, ζητώντας ν' αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Τώρα το νομοσχέδιο έχει πάει για ψηφιστεί και από τη Sejm δηλαδή τη Γερουσία, που ελέγχεται από το κομμουνιστικό κόμμα. Αν εγκριθεί, τότε, ένα από τα πιο βασικά δικαιώματα των γυναικών έχει καταργηθεί στην Πολωνία. (BLACK FLAG, No 201, Νοέμ. '1990)

*** Η Marie και ο Noel Murray, Αναρχικοί, καταδικάσθηκαν για την εκτέλεση ενός μπάτσου, εξακολουθώντας να κρατούνται, εδώ και 11 χρόνια στις φυλακές της Ιρλανδίας. Παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις για υπ' όρο απόλυσή τους, η Ιρλανδική Δικαιοσύνη εξακολουθεί να τους βασανίζει. Οσο νοιώθετε πως το μαρτύρι των Murrays πρέπει να τελειώσει, γράψτε στο Ιρλανδό υπουργό Δικαιοσύνης και απαιτήστε τη άμεση απελευθέρωσή τους στη Διεύθυνση:

Ray Burke,
Minister of Justice
72 Stephens Green.
DUBLIN - IRELAND.

*** Εκμεταλλευόμενα το βαρύ κλίμα που έχει δημιουργηθεί σε βάρος της κυβέρνησης Λουκάνοφ, στη Βουλγαρία, και γενικά ενάντια στους σοσιαλιστές (πρώην κομμουνιστές), τα δεξιά αντιπολιτευόμενα κόμματα, με αντιπροσωπεία τους, συναντήθηκαν με τον γενικό γραμματέα του ΝΑΤΟ Μ. Βέρνερ και συζητήσαν το ενδεχόμενο ένταξης της Βουλγαρίας στο Βορειο-Ατλαντικό Σύμφωνο.

****Η οργάνωση "GRAPO" ανέλαβε την ευθύνη για τις δύο εκρήξεις, της 28/11/90 στα γραφεία της φορολογικής υπηρεσίας και στο κτίριο της Δημοτικής υπηρεσίας στη Βαρκελώνη, μετά την ανακοίνωση του υπουργού οικονομικών για την επιβολή ενός νέου φόρου αλκοόλης περιουσίας.**

**** Σε Διαδηλώσεις και απεργίες που γίνονται τις τελευταίες μέρες στη Ντάκκα του Μπαγκλαντές, με αίτημα την παραίτηση του προέδρου Χ.Μ. Ερσχαντ, η κυβέρνηση στέλνει τον στρατό και την αστυνομία, που ανοίγουν πυρ στο φαχνό, με αποτέλεσμα να έχουν σκοτωθεί 50 περίπου άνθρωποι και να τραυματιστούν χιλιοί. Η κυβέρνηση επέβαλε καθεστώς έκτακτης ανάγκης.**

**** Ένα από τα καλά της ενοποιημένης, πια, Γερμανίας. Στις 30/11/90 αθώθηκε απ' το δικαστήριο της Καρλσρούης ο πρώην Γκεσταπίτης Κουντ Μόντεστ Φον Κορφ, που θεωρείται υπεύθυνος για την εξόντωση 177 Γαλλο-Εβραίων στο Άου-σβιτς.**

ΛΕΣΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ PABLO SERRANO

Έξη χρόνια βρίσκεται στις ισπανικές φυλακές ο Αναρχικός Pablo Serrano, που το 1984 καταδικάστηκε σε κάθειρξη 33 ετών για την εκτέλεση ενός μπράβου (ιδιωτικού μπράβου) του εργοδότη του και για την αρπαγή ενός όπλου από άλλον μπράβο. Στην ίδια δίκη, αθώωθηκε, ελλείπει αποδεικτικών στοιχείων, για την τοποθέτηση βόμβας σε μπαρ, όπου σύχναζαν Αμερικάνοι στρατιωτικοί. Τώρα, οι ισπανικές αρχές ετοιμάζονται να το στήσουν και νέα δίκη, κατηγορώντας τον για την τοποθέτηση βόμβας στα γραφεία του συνδέσμου εργοδοτών γραφικών τεχνών. Στη φυλακή ο Pablo Serrano συνεχίζει τον αγώνα, γράφοντας άρθρα για τις Αναρχικές εφημερίδες και περιοδικά της Ισπανίας. Πρόσφατα, συμμετείχε στην απεργία πείνας των κρατούμενων μελών της GRAPO και του PCE(R), στη Διεύθυνση της οποίας, το καλοκαίρι, πέθανε ο Sevillano. Ο Pablo Serrano, είναι αιχμάλωτος του κοινωνικού πολέμου στην Ισπανία και χρέος όλων μας, είναι να πιέσουμε τις ισπανικές αρχές να τον αφήσουν ελεύθερο. (ABC-Bolton/ABC-Αθήνας).

***** Την 1,2,3 & 4/11/90, έγινε, στη Valencia της Ισπανίας, το 5ο Συνέδριο της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (I.F.A.) που αποτελείται από την Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία (FAI), τη Γαλλική (FAF), την Ιταλική (FAI) και την Ένωση Βουλγάρων Αναρχικών (εξορίστων) (UAB).**

***** 81 χρόνια μετά την εκτέλεση του ιδρυτή της Escuela Moderna, του Σύγχρονου Σχολείου, Francesc Ferrer i Guardia, ο δήμος της Βαρκελώνης, που ελέγχεται απ' τους σοσιαλιστές του F. Gonzalez, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Fr. Ferrer, αποφάσισαν να τιμήσουν τον πρωτοπόρο της ελευθεριακής εκπαίδευσης, στήνοντας του μνημείο στο λόφο του Montjuic, κοντά στο στάδιο όπου θα διεξαχθούν οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1992.**

Τα αποκαλυπτήρια του μνημείου έγιναν στις 13/10/1990. Το μνημείο, αντίγραφο εκείνου που υπάρχει εδώ και δεκαετίες στις Βρυξέλλες, έργο κι αυτό του γλύπτη Robert Ghysels, αποτελείται από μια στήλη, πάνω στην οποία υψώνεται το άγαλμα ενός άντρα, που στα σηκωμένα χέρια του κρατάει έναν πυροό. Στη βάση του μνημείου, μια επιγραφή λέει: "Στον Francesc Ferrer i Guardia, θεμελιωτή του Σύγχρονου Σχολείου, με το μνημείο αυτό η Βαρκελώνη ξεπληρώνει τα χρόνια της λησμονιάς και της αγνόησης ενός ανθρώπου που πέθανε υπερασπιζόμενος την κοινωνική δικαιοσύνη, την αδελφότητα και την ανοχή του Διαφορετικού". Βέβαια, για τους σοσιαλιστές του Gonzalez, για το δήμο της Βαρκελώνης και γενικά για την εξουσία, η ανέγερση του μνημείου -στην οποία η ισπανική δεξιά ήταν αντίθετη- είναι η τελική πράξη δικαιοσύνης του αγώνα του Ferrer. Για τους Αναρχικούς, όμως, ο αγώνας για την διάδοση και την εφαρμογή στην πράξη των ιδεών του Ferrer συνεχίζεται κι αυτός ο αγώνας είναι ο μόνος που μπορεί να δικαιώσει τον δάσκαλο Francesc Ferrer i Guardia. (Από το άρθρο του Carlos Sainz Alonso στη Solidaridad Obrera, No 213, Νοέμβριος 1990).

***** Άδεια μαγαζιά, τρόφιμα με το δελτίο, ομολογίες από τον Γκορμπατσόφ ότι φταίει και το σύστημα... Κατά τα άλλα η περεστρόικα κι η γκλάσννοστ χτυπάει τώρα και τα στομάχια των Σοβιετικών. Κοινώς φτώχεια και πείνα...**

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΟΥΜΕ, ΤΙ ΛΕΜΕ.

ΔΙΟΞΙΝΗ (TCDD)

Το 1976, το Seveso -ένα μικρό χωριό της Ιταλίας- πέρασε στην ιστορία, όταν μια έκρηξη σε χημικό εργοστάσιο της περιοχής απελευθέρωσε ποσότητα διοξίνης που σκότωσε δεκάδες ανθρώπους κι εκατοντάδες ζώα, σ' ακτίνα πολλών χιλιομέτρων. Όσοι δεν πέθαναν αμέσως, παρουσίασαν αργότερα καρκίνους (λεμφώματα non-Hodgkins), βλάβες του θυμειδούς και του ήπατος, χλωρακμή (δηλαδή απολέπιση του δέρματος), αχρήστευση του ανοσοποιητικού συστήματος, σαρκώματα κλπ. Ακόμη και τα παιδιά που γεννήθηκαν, αργότερα, από προσβεβλημένους γονείς, παρουσίασαν σοβαρά προβλήματα υγείας και τα περισσότερα πέθαναν λίγο, μετά τη γέννησή τους.

Η Διοξίνη, ωστόσο, ήταν γνωστή πολύ πριν το 1976 και το Seveso. Στο Βιετνάμ, οι Αμερικανοί χρησιμοποίησαν τόνους από το διαβόητο "Πορτοκαλί Λέριο" (Orange Agent), στην προσπάθειά τους ν' αποβιλώσουν την ζούγκλα όπου κρύβονταν οι Βιετκόνγκ. Τώρα, οι Αμερικανοί παραδέχονται ότι από την καύση του "Orange Agent" (μείγμα ίσων μερών δύο ισχυρών φυτοφθόρων ουσιών, του 2,4,5-τριχλωροφαινοξυοξεικού οξέος και του 2,4-διχλωροφαινοξυοξεικού οξέος, γνωστότερων σαν "2,4,5-T" και "2,4-D", αντίστοιχα) παράγεται το πιο τοξικό από τα 75 είδη διοξινών, η 2,3,7,8-τετραχλωροδιβενζο-Π-διοξίνη, γνωστή σαν TCDD.

Η TCDD εισχωρεί στο αίμα, διαπερνά τις μεμβράνες των κυττάρων και, μέσα στο πλάσμα, ενώνεται με κάποιες ουσίες -που ακόμα δεν έχουν εντοπιστεί- και σχηματίζουν μια πρωτεΐνη που παρεμβάλλεται στην αλυσίδα του DNA και την παραμορφώνει.

Η Διοξίνη, όμως, μπορεί να παραχθεί και μ' άλλους τρόπους και ιδιαίτερα με την οξείδωση μιας κατηγορίας χημικών ουσιών που είναι γνωστές σαν "χλωροφαινικές". Στις ουσίες αυτές κατατάσσεται και το πολυσυζητημένο, τελευταία στην Ελλάδα, CHLOFEN.

Η πρόσφατη καταγγελία για την απόρριψη ποσότητας CHLOFEN στην περιοχή του Ασπροπύργου Αττικής πέρασε στα "ψιλά" κάποιων εφημερίδων, αφού τα περσινά πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα, για την αποθήκευση τόννων ολόκληρων CHLOFEN σε διάφορα σημεία της χώρας, το μόνο, που κατάφεραν να κάνουν, ήταν να επηρεάσουν -σ' ελάχιστο σημείο- κάποια εκλογικά αποτελέσματα. (Στοιχεία απ' το Scientific American. Νοέμβριος 90 κι απ' το βιβλίο "Ο επιστημονικός πόλεμος" του Π. Κώνστα, Αθήνα, 1972).

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ για την ΑΣΦΑΛΕΙΑ και τη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ 61 ΕΥΡΩΠΗ, (ΠΑΡΙΖΙ, 19-11-90). Από τον MONDE LIBERTAIRE.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΝΤΥΠΑ

*** ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. Περιοδικό για την αντιεξουσία και την ύπαρξη. Τεύχος 1. Νοέμβρης 1990.

*** ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ. Τεύχος 2. Νοέμβρης 1990.

*** LE MONDE LIBERTAIRE (Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ). Νο 802 & 803, 15-21/11/90 και 22-28/11/90. Εβδομαδιαία της Αναρχικής Ομοσπονδίας (F.A.F.).

*** CLASH IN EUROPE. (ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ). Νο 0, καλοκαίρι 1990. Αγγλόφωνη διεθνής έκδοση για τους κοινωνικούς αγώνες.

** SEME ANARCHICO. (ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΣΠΟΡΟΣ). Χρόνος 10ος, ο 87, Νοέμβρης 1990. Μηνιαίο Αναρχικό περιοδικό από την Brescia της Ιταλίας.

** BLACK FLAG. (ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ). Νο 201, Νοέμβρης 1990.

** SOLIDARIDAD OBRERA. (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ). Νο 13, Νοέμβρης 1990. Όργανο της CNT/AIT της Καταλωνίας.

...ΚΙ ΑΥΤΟ...

Στις 6/9/90, το μεσημέρι, έγινε συγκέντρωση-πορεία στο υπουργείο Παιδείας και στη Βουλή, από 30.000 πρόλοιπο μαθητές και φοιτητές από κατελιγμένα Λύκεια και σχολές των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., ενάντια στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο που ιδιωτικοποιεί και υποβαθμίζει την παιδεία. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έγινε στο Σύνταγμα συγκέντρωση ενάντια στο Νομοσχέδιο που καταργεί τις απεργίες και ποινικοποιεί την συνδικαλιστική δράση, οργάνωμένη από την Γ.Ε.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.-Α.Υ.

Στις 10.12.1990, αποφυλακίστηκε ο Μάκης Μπουκουβάλας που ήταν προφυλακισμένος από τις 8.11.1990, κατηγορούμενος για οπλοκατοχή.

Βυφορούμενοι υπό πνεύματος χριστιανικού, ελληνικού τε άμα και ορθόδοξου, βαθείαν εν τη ψυχῇ έχοντες την του Χριστού θέασιν, απευθυνόμεθα προς υμᾶς, δια σκοπόν αγαθόν και ψυχωσθηρίον.

Με συλλήσασιν ασφαλώς επληροορήθημεν όπαντες, τα παρά του κ. Μπαμπινιώ-
τεως προθέεντα, αμείνως δε υπό του κ. Κοντογιαννοπούλου υιοθετηθέντα μέτρα
και σταδία προς αποκατάστασιν του εκκλησιασμού, προσευχής, ευπρεπείας, και
πάτειν της ελευθεριότητος εις τα Δημοτικά διδαστήρια της πατρίδος μας. Αλλά
ΘΕΥ. Σταγών εν τῷ ωκεανῷ.

Αυτός ούτος ο κ. Μπαμπινιώτης, παρά τας αγαθὰς βεβαίως προθέσεις του, δεν
ηδυνήθη να κατανικήση την λερναίαν ύδραν του αθεϊσμού και να επιβάλῃ ανάλο-
γη τάξιν εις τα Ανώτατα εκπαιδευτήρια. Πολλῷ δε μάλλον, και εις αυτόν τούτον
το μάθημά του, το της Γλωσσολογίας, ουδένα αγιασμόν εις την έναρξιν, ουδεμίαν
προσευχήν, ουδεμίαν σταυροπροσκύνησιν απετόλμησε.

Προς θεού, κύριε Μπαμπινιώτα. Υμεῖς ανήρ ένθεος και ταγός, και σοφολο-
γίστατος του Γένους Διδάσκαλος, πῶς δύνασθε να συμβιβάζεσθε με την κρατού-
σαν μετρίότηταν και φαυλοκρατίαν. ΘΕΥ.

Πέραν αυτών, πλήθος ανήκουστων σημείων, κατακλύζουσιν ημάς, καθ' ημέραν:

① Εντύπωσιν προκαλεί, ασφαλώς, εις πάντα πιστόν και καλοπροαίρετον, η πα-
ντελής απουσία έστῳ και ενός παρεκκλησιῶν εις τον χώρον της των Φιλοσόφων
Σχολῆς. Αντ' αυτού, υπάγονσι δύο (αριθμός 2) κυλικεία, και προσφάτως μάλιστα
ηκούσθη —άκουσον άκουσον— η δημοπρόεττις εστιατορίου.

ΘΕΥ. Αντί τούτης πνευματικής, πίτσης, συβλάκια, πυροσκή με λυκάνικα, πα-
τατάκια, ζαμπονοτυρόπιτα (...) και —κορωνίς όλων— η ανθελληνική Κόκα Κόλα

② Το αποτρόπαιον σύμβολον του Αντιχρίστου διαποτίζει τας ψυχὰς των φοι-
τητών, αενάως μεταφέρον αυτούς, από της οδοῦ Ακαδημίας εις Σχολήν, και τούμπι-
λιν. Το 222 εις πομπάς των τριών πάντοτε οχημάτων (ένιστε και ενός διπλού,
και ενός μενού, σύνολον πάλι 3), σχηματίζει τον αριθμόν του Βερούζεβουτ βόο,
φρίξον ήλιε.

Και αντί το αίτημα να είναι η σύρρίκνωσις, πολύ δε περισσότερον η πλήθος
απάλειψις των οχημάτων του Σατανά, οι όσωνες παρίσταται συνδεδεμένης της
Σχολῆς επιζητούσιν επιμόνως τον πολλαπλασιασμόν και την βελτίωσιν των. ΟΥ
γάρ οίδασιν τι ποιούσιν. ΘΕΥ.

③ Η αμοίσις των φοιτητών, πολλῷ δε μάλλον των φοιτητριών, ου μην αλλά
και των διδασκόντων είναι πλῆρες σκενδαλισμοῦ και αταλίας. Βεβαίως ένός-
σων τις, ονόματι Ιατρομανωλάκης, φέρων κόμην σαμφώνειον, προσιτιάξουσά μάλ-
λον εις αγιοπαίν της περιοχής των Βεαθλείων. ΘΕΥ.

④ Η ελληνική γλώττα σκυλεύεται καθημερινῶς. Φωτεινά εἰσιόσεις οι κατη-
γνηταί κ.κ. Βασιμνάκης και Κορρές, οἵτινες μόνοι αρθεώνουσι λόγον ελληνικόν,
και ουχί βαρίσματα αρμόζοντα εις ουρακοτάγκους. ΘΕΥ.

⑤ Αι αίθουσαι και οι διδάσκαλοι της Σχολῆς αντηνοῦσι πολλάκις εἰς τας
γνωστές δειμονικές κοσμηγῆς (Α.Ο.Υ.Α.). Πρόκειται περί του Εωσφόρου του
ιδίου, όστις, αυτός ούτος ή δια εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του, ταράττει
την γαλήνην των αγών ψυχών, διαλύων την σαγήνην του μαθήματος. ΘΕΥ.

⑥ Ίνα μη αναφέρωμεν πλείστα άλλα δεινά, ώπερ ο συγχωτισμός αρρένων
και θηλέων, στριμωγμένων πλησίον εις τα αυτά έδρανα (ΘΕΥ), η επιεικὲς ἀνέ-
γεργις υπερασπιστικῇ μενέβρῳ ερίππου ερίαντος του ακολάστου Αρσένου εις
το εἶδρον, τα σκενδαλίζοντα εἶδωλα της εθνικής θρησκείας εις ασέμνους πε-
πτύσεις εις το λεγόμενον Μουσείον (ΘΕΥ) (ΘΕΥ), τα εις τάρτσας και άλλους
χώρους λαμβάνοντο· χώρεν "πάρτυ" (ΘΕΥ).

Α

Αδελφοί γάργαρετε. ΑΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΝ ΕΛΛΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΤΗΝ ΠΙΣΤΗΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.
ΟΤΑΝ ΤΟ ΡΑΒΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΤΕ Η ΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ.

Φοιτηταί δια την αποκατάστασιν της ηθικής τάξεως στα Α.Ε.Ι.

